

Yosun Taşları

— Polat Tek · 10 Kasım 2013

YOSUN TAŞLARI...

Yalnız ağlarken gördü beni insanlar
Onlar sadece göz yaşlarıma şahit oldu
Sol yanıma ne siz sorun ne ben anlatayım
Unuttukları tek şey göremedikleri yüreğimdi
Ne kendimi ifade edebildim nede seni sevgili...

Tutunamadım yosun tutmuş bu çakıl taşlarındaki hayata
Alışamadım kirletilmiş bir sevdadan sevmeye
Şairin dediği gibi yıkıldı işte yolunu bekleyen bu adam
Lan sevmişim işte gönlümü vermişim oysa kı sana
Adına şiirler yazmıştım be sayfa sayfa
Razıyım şimdi kanayan bir yüreğin en dibinde ölüme
İssiz ve yosun tutmuş bir yürekte yok olmaya...

Artık içimdeki cesetleri çiğneyip gidiyorum
Yeşeren bir yaprağın ansızın düşmesi gibi
Şimdi kayıp bir şehrin virane olmuş yolcusu gibiyim
Etrafım uçsuz bucaksız yosun çölleri sevgili...

Kaybolan yıkılan bu sevdam hükümsüzdür
Ayrılık şiirlerime ihanet ve koca bir elveda ekledim
Yosun tutmuş bir yürekten çıkardım sana ait ne varsa
Hakkını helal et gidiyorum sensiz cehennemlere
Aldım yanıma senden hatıra bu yaralı yüreğimi
Neyime lazım yosun tutmuş o taş kalbin...

söz / Prenspolat Tek

10.11.2013